

מ"ת 4134/03/16 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו מור (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

17 מרץ 2016

מ"ת 4134-03-16 מדינת ישראל נ' אבו מור(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל והמתמחה יואל עשור

נגד

המשיב

אחמד אבו מור (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד שי ברגר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו, על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

1. עפ"י עובדות כתב האישום, בתאריך 24/216 16 נתפס המשיב על כביש 40 סמוך למחלף בית קמה, כשהוא מחזיק, ברכב בו נהג, מסוג טויוטה מ.ר. 19-803-62 {להלן: הרכב} בסם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של 12251.2 גרם נטו מחולק ל 125 יחידות, ואלה נמצאו מאחורי המושב האחורי ברכב וכן בארגז נעול שנמצא בחלקו האחורי של הרכב.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אם כי טען לכרסום בראיות הנובע מכך שהמשיב לא ידע שהסחורה אותה הוא מעביר הינה סמים, וגם אם ידע שמדובר בסמים, הרי אלה לא שלו אלא של אחר שביקש ממנו להעביר את הסמים ומכאן כי מעורבותו וחלקו בביצוע העבירות נמוכים.

3. ב"כ המבקשת חזרה על נימוקי הבקשה, עמדה על חומרת העבירות, כמות הסם והפנתה לת.פ. 812-02-13 שהתנהל נגד המשיב במקרה דומה ונסיבות דומות ממש.

4. עיינתי בחומר החקירה, ולא מצאתי כרסום בראיות. מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה, כי במהלך משמרתם הם התבקשו ע"י רמ"ח הבילוש לבצע מעצר וחיפוש בהקשר לרכב. לאחר שעצרו את הרכב, הצטרף אליהם ק. המודיעין גיא גדסי אשר ערך את החיפוש ברכב, ומדו"ח הפעולה שלו עולה כי במהלך החיפוש שערך ברכב בנוכחות המשיב, נמצאו בגב הכיסא במושב האחורי, שתי חבילות החשודות כסם, ובארגז הרכב שהינה נעול ובעל דופן כפולה,

נמצאו שתי חבילות נוספות החשודות כסם, עוד עולה מהדו"ח כי בעת מציאת החבילות אמר המשיב לשוטר כי מדובר בסם חשיש, אבל החבילות לא שלו, אלא של אחד, ששמו - אבו יוסף.

5. אין חולק בדבר תפיסת של הסמים ברכב כמתואר בדוחות השוטרים, ואין חולק כי המשיב נתפס כשהוא נוהג ברכב לבדו. מכאן קמה חזקה שבדין בדבר ידיעתו הקונסטרוקטיבית על הימצאות הסמים ברכב. **"מעת שהסמים נתפסו ברכבו של העורר בעת שהלה נהג בו, קמה חזקה שבדין בדבר ידיעתו הקונסטרוקטיבית של העורר על הימצאות הסמים ברכב ובדבר מודעותו לטיבו של החומר. המדובר בחזקה ותיקה ומושרשת היטב בפסיקת בית משפט זה, שבבסיסה עומדים היגיון בריא וניסיון החיים. אומנם לא מדובר בחזקה חלוטה אלא בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם... נשאלת השאלה, באיזה שלב של ההליך הפלילי יש לאפשר לנאשם לטעון טענותיו לסתירת החזקה האמורה לעיל והאם יש הצדקה לדון בטענות אלו ולהכריע בהן.... כבר במסגרת הליכי המעצר... המועד לדיון בהכרעה בטענות הנאשם בדבר הראיות שיש בידיו לסתירת החזקה או בדבר חולשת הראיות שבידי התביעה הינו במסגרת ההליך הפלילי העיקרי ולא במסגרת הליכי המעצר... מקומן של טענות אלה ככלל להתברר בהליך הפלילי העיקרי ורק במקרים חריגים יהיה מקום להקדים את הדיון בהם ולערוך אותו במסגרת הליכי המעצר"** (ראו בש"פ 6729/14 יאסר אזברגה נ' מדינת ישראל).

בענייננו, המשיב לא סיפק הסבר סביר ומניח את הדעת, לא הצליח לעורר ספק סביר בדבר העדר ידיעתו כי מדובר בסמים.

6. בהודעתו מיום 24.2.16, מסר המשיב כי לפרנסתו הוא עוסק בהובלות של דברים ממקום למקום, הובלות קטנות ובעיקר עצים וברזלים, ותמורת כל הובלה הוא גובה סכום בין כ 100 - 200 ₪. לטענתו, אחד, בשם אבו יוסף, אשר אותו פגש לראשונה עשרה ימים קודם בשוק **"אני מכיר אותו עשרה ימים, נפגשנו בשוק, הוא אמר לי שאני עושה נגלות"** (ע' 3 ש' 57) התקשר אליו וביקש שירותיו להובלה **"היום בבוקר הבחור הבדואי התקשר אלי בבוקר אמר לי אני צריך אותך לסידור ופגשתי אותו בשגב שלום בשעה 8-9 בערך נפגשו שם עם אבו יוסף הוא בא עם רעלת פנים, אני עושה נגלות עצים ברזלים והוא ביקש ממני להעביר לו נגלה ואני הסכמתי ואני לא יודע מה זה"** (ע' 3 ש' 48-51).

לשאלת החוקר לאן היה אמור לקחת את הדברים שאותו אבו יוסף שם לו ברכב, עונה המשיב **"הוא אמר לי שהוא יפגוש אותי אחרי הכביד המהיר לפני שמגיעים לכביש המכיר, כביש 40"** (ע' 3 ש' 63). לטענת המשיב, אותו אבו יוסף שם שני שקים לבנים ברכבו **"אני ראיתי אותו, את אבו יוסף שם שקים"** (ע' 4 ש' 85).

לשאלת החוקר האם לא עלה בו חשד שיש משהו מסריח בשקים שכן אותו אבו יוסף הציע למשיב 500 ₪ במקום המחיר הרגיל של 100-200 ₪, ענה המשיב **"לא חשדתי"**, ולשאלת החוקר מדוע לא שאל מה יש בשקים אותם לטענתו שם אבו יוסף ברכבו, ענה המשיב **"כי זה לא מנומס"**.

7. טענת המשיב לפיה לא ידע מה בתכולת השקים, אינה מתיישבת עם תיאורו של השוטר גיא גדסי לפיו במהלך החיפוש המשיב אמר לו כי מדובר בחשיש אולם זה לא שלו. לכך יש להוסיף, כי בהודעתו מיום 25.2.16 עת מטיח בו

החוקר כי במהלך החיפוש הוא אמר לשוטר גיא גדסי כי יש חשיש ברכב וכי החשיש שייך לאבו יוסף, עונה המשיב "שהם הוציאו את זה, אני אמרתי שזה של אבו יוסף" (ע' 3 ש' 67), אולם אינו מכחיש כי אמר שמדובר בחשיש, אלא חזר וטען כי החבילות לא שלו אלא של אבו יוסף.

8. גרסת המשיב לפיה הוא קיבל את השקים הלבנים מאבו יוסף ללא שידע מהי תכולתם ומבלי ששאל לתכולתם, מעלות שאלה ותהייה. הכיצד זה הוא לא בודק תכולת שקים אותם הוא מתבקש להעביר ממקום למקום, או לפחות שואל בדבר תכולתם, תשובות המשיב לא מספקות הסבר סביר.

גרסתו הנ"ל של המשיב, לא מתיישבת עם העובדה כי הסמים לא נתפסו בתוך שקים לבנים, ומדוע אם לא ידע תכולתם, אלה הוסתרו בגב הכיסא של המושב האחורי ובארגז נעול בעל דופן כפולה שנמצא בארגז הרכב. עולה מכל האמור, כי המשיב ידע והיה מודע לטיב החומר שהוא מחזיק ברכבו.

יותר מכך, בהודעתו מיום 25.2.16, חוזר על נסיבות היכרותו עם אבו יוסף "בשוק בחניה לפני עשרה ימים הוא אמר לי אתה רוצה ללכת איתי לסידור ולקח את מספר הטלפון שלי ואתמול הוא התקשר אלי אתה רוצה לבוא איתי לסידור. הוא בא והיו לו שני שקים לבן של קמח, אחד הוא שם בארגז מאחורה ברכב, ואחד הוא שם על כיסא אחורי בתוך הרכב ואמר לי סע ניפגש קרוב לרהט ליד הכביד המהיר" (ע' 2 ש' 22-25). בהמשך מסתבך המשיב בתשובותיו כאשר החוקר מטיח בו כי ברכב לא נמצאו שקים לבנים, טען המשיב כי "המשטרה זרקה אותם, המשטרה לקחו רק את החבילות" (ע' 2 ש' 30) לאחר מכן, לשאלת החוקר למה אותו אבו יוסף אמר לו שיפגשו בכביש המהיר לפני כביש 40, עונה המשיב "לא יודע, אפילו שהוא שם את השקיות לא ידעתי, אפילו לא ידעתי שהוא שם את השקיות" (ע' 2 ש' 33). ולשאלת החוקר, איך לא ידע אחרי שתואר היכן אבו יוסף שם את השקים, ענה המשיב "שהמשטרה הוציאה את זה אני ראיתי" (ע' 2 ש' 36).

אשר לטענה כי הסמים הם של אחד בשם אבו יוסף, הרי שלמעט שם של מאן דהוא, לא מסר המשיב כל פרטים מזהים ולא ניתן היה להשיג את אותו אבו יוסף.

כאן המקום להוסיף כי גרסת המשיב מתבררת כבעייתית במיוחד בעיון (ת"פ 812-02-13 שם מצטט כב' השופט בן טולילה מעדותו של המשיב "המשיב מודה כי הסם הועבר על ידו בתמורה ל-500 ₪ וזאת מתוך מצוקה כלכלית. כך מצאו הדברים ביטוי בהודעתו: "... יש לי מלא חובות, יש לי לעירייה, דוחות חובות... בגלל זה אדם נלחץ פעם בחיים... הייתי לוקח 500 ₪ על כל נסיעה כזו, לפעמים אין... בא אדם לא רואה הפנים שלו.. לא יודע שום דבר עליו... נותן לי הדבר הזה, נגיד תחנת דלק, ושם לוקח את זה... יש לי אדם קבוע שמטלפן מאחד טל' האלה אומר לי בוא, קח את זה ושם אני מגיע אליך". (ראה פרוטוקול מ"ת 831-02-13 מיום 6.2.13), דפוס הפעולה זהה הן ביחס לתמורה אותה מקבל המשיב והן ביחס לתיאורו של אותו "מאן דהוא" המסתיר פניו (ראה בהודעתו של המשיב כי אותו אבו יוסף בא עם רעלה) "הוא בא והיו לו שני שקים לבן של קמח אחד הוא שם בארגז מאחורה ברכב ואחד הוא שם על כיסא אחרי בתוך הרכב ואמר לי סע, ניפגש קרוב לרהט ליד הכביד המהיר" (ע' 2 ש' 23-24).

נראה כי מדובר באותה גברת ואף ללא שינוי אדרת. המשיב, נתפס מחזיק בסמים ברכבו ובכל פעם מספר "סיפור" בו המוטיבים העיקריים עוברים כחוט השני, והם מכוונים לכך כי חלקו ומעורבותו בביצוע עבירות הסמים היא קטנה והוא לא הדמות המרכזית - ולא היא.

אשר לעילת המעצר - העבירה המיוחסת למשיב היא חמורה ומקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, הנסיבות המתוארות בכתב האישום וכעולה מחומר החקירה אותו בחנתי לעומק מצדיקות מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים במשפטו.

כאשר מדובר בעבירות סמים, הכלל הוא כי מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית או על סחר בסמים, צפוי למעצר עד תום ההליכים.

לא מצאתי כי המקרה לפניי מצדיק חריגה מהכלל ובהינתן כי המשיב הורשע בשנת 2013 בעבירה דומה בנסיבות זהות (אם כי בפעם זו, מדובר בכמות סמים גדולה באופן משמעותי מאוד), לא מצאתי להידרש לתסקיר שירות מבחן כבקשת ב"כ המשיב.

ניתנה והודעה היום ז' אדר ב' תשע"ו, 17/03/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטו של המשיב החל.

לבקשת ב"כ המשיב, קובעת לדיון נוסף להצגת חלופה ליום 29.3.2016 בשעה 11:00.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

נוכח טענות ב"כ המשיב לכך שלא ניתן בידי המשיב להחליף בגדים מיום מעצרו, שב"ס נדרש לדאוג לכך כי המשיב יקבל בגדי החלפה. ככל שיידרש יש לאפשר לאשתו של המשיב להכניס עבורו בגדים במהלך ביקוריה אצלו.

כמו כן מתבקש שב"ס לבדוק טענות המשיב כי הוא לא מטופל כראוי בכל הקשור למחלות מהן הוא סובל- לב וסוכרת.

ניתנה והודעה היום ז' אדר ב' תשע"ו,
17/03/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה